

ἀπό τινος δὲν σε μεταχειρίζομαι ὡς ῥάπτῃν μου, ἀλλὰ ὡς φίλον;

— Πράγματι, ἐκλαμπρότατε, χρόνια ἔχετε νὰ μοῦ τὴν θυμῆσθε τὴν τέχνην μου.

— Ἄ! ἐγὼ, φίλτατέ μου Ματαθιά, ἐκλέγω τοὺς φίλους μου! Καὶ ἔπειτα κανεὶς δὲν θὰ σε γνωρίσῃ μέσα ἔς αὐτὸ τὸ δέριμα τῆς ἀρκούδας. Μόνον νὰ ἰδοῦν ὅτι εἶσαι μαζί μου καὶ εὐθὺς θὰ σ' ἐκτιμῇσιν. Ὁταν δὲ ἔλθῃ ἡ ὥρα νὰ φανερωθῇς, τότε εἰμπορεῖς νὰ ἐγκωμιάσῃς τὸ κατὰστημά σου, καὶ νὰ ἰδῇς τότε πελατεῖαν. Ὅλην αὐτὴν τὴν εὐγενῆ πελατεῖαν θὰ σοῦ τὴν παραδῶσω εἰς χεῖράς σου. Τότε σὺ νὰ ἀποταθῇς εἰς ἓνα ἕκαστον μὲ μεγάλῃν ἐλευθερίαν καὶ θάρρος καὶ νὰ εἰπῇς παραδείγματος χάριν: «Κύριε κόμη, πόλός σας το ἔβραψε αὐτὸ τὸ τσοῦβ ἄλι; αὐτὸ εἶνε διὰ ἀμαξηλάτην» ἢ «Κύριε μαρκήσιε, τί πανταλόνι εἶνε αὐτό; αὐτὸ εἶνε σακκί, ποῦ το ἐκάματε; Δότε μου νὰ σας κάμνω ἐγὼ τὰ πανταλόνια σας», κτλ. κτλ. καὶ. Θὰ σοῦ δώσω, βλέπετε, τὸ δικαίωμα νὰ συνομιλήσῃς μὲ οἰκειότητα μὲ ὅλην τὴν ἀριστοκρατίαν μας, καὶ νὰ ἰδῇς πλέον παραγγελίας, Μαστρομαθιά, δὲν θὰ προφθάνῃς νὰ κόπῃς καὶ νὰ ῥάπτῃς.

Ὁ δὺςμοιρος Ἰουδαῖος διαβλέπων τὰ πράγματα ῥόδινα συνεκινήθη, καὶ μετ' εὐγνωμοσύνης ἀπέβλεψε δακρύων πρὸς τὸν εὐπατρίδην ὀφειλέτην του.

— Ἄς ἐνδυθῶμεν! εἶπεν ὁ πρίγκιψ.

Μετὰ δύο ὥρας ὁ Ματαθιάς εἶχε χωθῆ ἐντός τοῦ δερμάτος τῆς ἀρκτοῦ καὶ χεῖρες ῥωμαλέαι θεράποντος ἐκόμωσαν αὐτὸ μετὰ προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας. Ὁ δὲ παιδρὸς πρίγκιψ ἐνεδύθη ὡς Ἀθίγγανος καὶ περιέβαλε περὶ τὸν τράχηλον τῆς ἀρκτοῦ του ἀργυροῦν κλοιὸν μετὰ ἀλύσεως.

— Καὶ τώρα νὰ πάρωμεν κάτι τι ἐπὶ ποδός.

Θεράπων ἔφερεν ἐπὶ δίσκου δύο ποτήρια.

— Εἰς ὑγείαν σου, κύρ Ματαθιά.

— Πῶς! Ἐκλαμπρότατε! Ἡ ἐκλαμπρότης σας μοῦ κάμνει τόσον μεγάλην τιμὴν νὰ πῇ εἰς ὑγείαν μου;

— Βέβαια, κύρ Ματαθιά.

Καὶ ὁ μὲν πρίγκιψ συνέκρουεν ἀπλῶς τὸ ποτήριόν του καὶ τὸ ἀπέθηκε πάλιν ἐπὶ τοῦ δίσκου· ἀλλ' ὁ ἀγαθὸς Ἰουδαῖος τὸ ἔπιεν ἐκκενώσας τὸ ποτήριον μέχρι τελευταίας ῥανίδος.

Δ

Τί λαμπρὰ ἡ αἰθουσα τῆς κομίσσης Κεσκιπροῦθ. Αὐτὴ δὲ ἡ κόμισσα ἦτο θαῦμα καλλονῆς καὶ κομψότητος καὶ χάριτος.

Ἡ οἰκοδόμοινα περιεκυκλοῦτο ὑπὸ ὀμίλου κυριῶν εὐμορφωτάτων, τῶν ὁποίων ἡ ὀλιγώτερον ὥραία ἤξιζε νὰ γίνῃ ἀφορμὴ ἀλώσεως τῆς Ἰλίου ὡς ἄλλην Ἐλένην.

Περὶ τὸν γυναικεῖον τοῦτον ὄμιλον περιεδύμβει σμῖνος ἀνδρῶν ἀμιλλωμένων ἐπὶ εὐγενείᾳ καὶ κομψότητι, νέων ἀργῶν καὶ μόνον μέλημα ἔχόντων πῶς νὰ διασκεδάσωσι καὶ ἐπιδειξώσι τὸν πλοῦτον καὶ τὰς χάριτάς των.

Ἰκανὴ δὲ ἀπόδειξις τοῦ πλοῦτου τῆς κομίσσης καὶ τῆς μεγαλοπρεπείας αὐτῆς

ἦσαν οἱ χρυσοστόλιστοι θεράποντες, ὧν ὁ κατώτατος εἶχε χρυσὰ σειράδια καὶ ἀστέρους ὅσους οὐδὲ δέκα ὁμοῦ στρατάρχαι.

Ὁ κύρ Ματαθιάς ἀσφικτιῶν ἐντός τοῦ στενοῦ σάκκου του, ἦτο καταμεμαγεμένος καὶ ἡ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις του ἦτο ἀπερίγραπτος. Ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἶθουσαν ὁ Ἀθίγγανος πρίγκιψ σύρων διὰ τῆς ἀλύσεως τὴν ἀρκτον του, γενικὴ θυμυδία καὶ παιδρότης διεχύθη ἐν ὅλῃ τῇ αἰθούσῃ. Ἡ δὲ εὐδοκίμῃσι τοῦ πρίγκιπος ἐγένετο θαυμασία. Τόσον δὲ ἐπιτυχῶς ὑπεκρίθη, ὥστε οἱ πάντες ἐπευφήμησαν, καὶ αὐτὴ δὲ ἡ κόμισσα ὀριστικῶς πλέον ἠσθάνθη ὅτι τὸν ἀγαπᾷ.

Αἰθνης ἀντήχησεν ἡ ὀρχήστρα παίζουσα ῥέδον. Ὁ πρίγκιψ ἔσπευσε πρὸς τὴν κόμισσαν νὰ συγχορεύσων, ἀλλὰ πρότερον ἐφρόντισε νὰ δέσῃ τὴν ἄλυσιν τῆς ἀρκτοῦ του ἀπὸ ἐνὸς τῶν στύλων οἵτινες ἐδόσταζον τὴν χρυσὴν ὀροφὴν τῆς ἀπαstraπτοῦσης αἰθούσης. Τοῦτο ἰδόντες οἱ παριστάμενοι ἐγέλασαν, διότι ὄντως ἐφάνη εἰς αὐτοὺς ἀστείότης ἢ προφύλαξις τοῦ Ἀθιγγάνου, διὰ νὰ μὴ τοῦ φύγῃ ἡ ἀρκτος του.

Τότε δὲ ὅσοι δὲν ἐχόρευον ἐπλησίασαν εἰς τὴν ἀρκτον καὶ τὴν ἐθώπευον, ἔψαυον τὴν ῥάχιν τῆς, τὰ ὠτά τῆς καὶ ἔκαμνον διαφόρους ἀστείότητας· ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὁ ἀρκουδομαθιάς ἦτο κατευνηρεστημένος, διότι εὐρίσκετο ἐν συναναστροφῇ ἀριστοκρατικῇ καὶ ἐλάμβανε τόσας περιποιήσεις καὶ τόσα δαίγματα φιλίας καὶ εὐνοίας.

Ἀλλ' αἰθνης ἡ ψευδάρκτος ἤρχισε νὰ ταράσσεται, νὰ ἀνυσυχῇ, νὰ ἔλκῃ σπασμωδικῶς τὴν ἄλυσιν, ὡς ἐὰν ἤθελε νὰ τὴν θραύσῃ, καὶ νὰ μονγγρίξῃ ἀγρίως ἅμα καὶ λυπηρῶς· φοβερὸν κόψιμον ἐθέριζε τὴν κοιτίαν του.

Ἐντρομοὶ δὲ οἱ περὶ αὐτὴν ἀπεμακρύνθησαν μὴ εἰξεύροντες τί συμβαίνει. Καὶ πάντες μὲν ἦσαν ἀνίσυχον· μόνος δὲ ὁ πρίγκιψ Λαδίσλαος Καπάδωρ ἦτο ἡσυχος διότι αὐτὸς μόνος εἰξευρε τί ἔχει ὁ κύρ Ματαθιάς.

Ἀλλὰ τί εἶχεν;

Οὐδ' ἐγὼ εἰξεύρω τί εἶχεν· ἀλλὰ τοῦτο μόνον σας λέγω, ὅτι τὸ ποτήριον τὸ ὁποῖον ἔπιε πρὶν ἢ ἀπέλθωσιν εἰς τὴν συναναστροφὴν, ἦτο...

Μήπως ἦτο δηλητήριον;...

Ὅχι· ἦτο δραστήριον καθαρτικόν!

Ἀνόητος καὶ βδελυρὰ ἀστείότης!

[Μίμησις Arm. Silvestre] Π. Ι. Φ.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑΚΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ

Ἐκ τῶν πολλῶν περὶ Ταμειυτηρίων παρὰ τοῦ κ. Κ. Χ. Βάμβα δημοσιευθέντων ἐραυρίζομεθα παράδειγμά τι, ἐξ οὗ καταδεικνύεται ἡ μεγίστη αὐτῶν χρησιμότης.

«Ἐν τινι τῶν ἐν Οὐγγαρίᾳ Παρθεναγωγείων διευθυνομένῳ παρὰ τῆς σπουδαίας παιδαγωγοῦ Carina Schroter, παρετηρήθη ὅτι κοράσιόν τι ἐκ τῶν πτωχοτέρων, ὀλίγον μετὰ τὴν ἵδρυσιν παρ'

αὐτῷ τοῦ Σχολειακοῦ Ταμειυτηρίου, ἔφε-
ρεν ἡμέραν τινὰ 20 ἑκατοστά· τοῦτο ἐξέ-
πληξε τὴν διευθύνουσαν, διότι ἡ μήτηρ
τοῦ κορασίου πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἶχε ζη-
τήσῃ παρ' αὐτῆς ζεῦγος παλαιὸν ὑποδη-
μάτων ὅπως δύναται τὸ τέκνον τῆς νὰ
ἐρχεται εἰς τὸ Σχολεῖον, καὶ τὸ ὁποῖον
τῇ ἠρνήθη, εἰποῦσα αὐτῇ ὅτι ἐγνώριζεν
ὅτι εἶχε σύζυγον ἐργάτην εἰς ἐργοστάσιον
κερδίζοντα δύο φράγκα καθ' ἑκάστην· καὶ
τοῦτο μὲν ἡ μήτηρ δὲν ἠρνήθη, ἀλλὰ προ-
σέθηκεν ὅτι ὁ σύζυγός τῆς κατεσπατάλει
εἰς τὸ οἶνονπωλεῖον ὅλα του τὰ χρήματα,
αὐτὴ δὲ μόλις ἔξῃ ἐκ τῶν ὀλίγων σολ-
δίων, τὰ ὁποῖα ἐκέρδιζε πλύνουσα ἀσπρό-
ρουχα. Ἡρώτησε λοιπὸν τὴν μικρὰν κό-
ρην ποῦ αὕτη εὐρίσκει, πόθεν ἐπρομη-
θεύετο τὰ χρήματα, ἀπερ εἰς τὸ Ταμει-
τήριο κατέθετε· τὸ κοράσιον ἀφελῶς τῇ
ἀπῆντησεν ὅτι τῆς τὰ ἐδίδεν ὁ πατήρ
τῆς. Ἐπὶ τῇ ἀπορίᾳ τῆς, προσεκάλεσε
καὶ πάλιν ἡ διευθύνουσα τὴν μητέρα, ἥ-
τις μετὰ δακρύων τῇ ἐδιηγήθη ὅτι ὁ σύ-
ζυγός τῆς ἡμέραν τινὰ καθ' ἣν ἦτο εὐ-
διάθετος ἔδωκεν εἰς τὴν μικρὰν κόρην
τοῦ ἐν σολδίων ν' ἀγοράσῃ ἐν μῆλον. Ὅχι,
τῷ εἶπε τὸ παιδίον, θὰ καταθέσω τὸ σολ-
δίον τοῦτο εἰς τὸ Ταμειυτήριο ὅπως καὶ
ἄλλα κοράσια, καὶ ἐπὶ τῇ ἀπορίᾳ τοῦ πα-
τρός, ἐξήγησεν αὐτῷ ἡ μικρὰ κόρη ὡς ἡ-
δύνατο καλλίτερον τὸν θεσμόν τῶν Σχο-
λιακῶν Ταμειυτηρίων· παραδόξως τὸ
πρᾶγμα ἤρπεν εἰς τὸν πατέρα καὶ εἶπεν
εἰς τὴν κόρην του νὰ πηγαίνῃ καθ' ἑκά-
στην ἐσπέραν εἰς τὸ ἐργοστάσιον νὰ τῇ
δίῃ 20 ἑκατοστά ἅμα ἐλάμβανε τὸ ἡμερο-
μίσθιον του, ἔκτοτε δὲ, ἐξηκολούθησεν ἡ
γυνὴ, φροντίζω ν' ἀποστέλλω καθ' ἑκά-
στην ἐσπέραν εἰς τὸ ἐργοστάσιον τὴν κό-
ρην μου καὶ τακτικώτατα λαμβάνει τὰ 20
ἑκατοστά. Ἐνίοτε ὅταν εἶναι ἀργὰ φέρει
μόνος του αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον, συχνάκις
τὴν ἐσπέραν δὲν ἐξέρχεται πλέον τῆς οἰ-
κίας καὶ μοι δίδει τὰ χρήματα ὅσα ἐκέρ-
δισεν ἐκ τῆς ἐργασίας του διὰ νὰ φρον-
τίσω περὶ τοῦ δείπνου. Χθὲς μάλιστα μοι
εἶπεν, ὅτι τοῦτο ἦτο πολὺ καλλίτερον τοῦ
καπηλείου ὅπου ἔτρωγε τεμάχιον μόνον
χοιρέϊον κρέατος, διότι τὸ πλεῖστον τοῦ
χρήματός του ἐκ τοῦ ἡμερομίσθιου τὸ ἐ-
δαπάνῃ εἰς τὸ ποτόν. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι
καταβάλλω πᾶσαν μου τὴν ἐπιμέλειαν ὅ-
πως τὸ δαῖπνον εἶναι καλόν, καὶ ἡ κόρη
μου τῷ παρέχει τόσας περιποιήσεις, ὥστε
ἤρχισε νὰ εὐχαριστῇται ἐν τῷ οἴκῳ μάλ-
λον ἢ ἐν τῷ καπηλείῳ· μοι εἶπε μάλιστα
ὅτι ἀργότερα ὅταν αἱ ὑποθέσεις μας θὰ
εἶναι ἐν καλλιτέρᾳ τάξει, πρέπει νὰ σκε-
φθῶμεν νὰ οἰκονομήσωμεν καὶ ἡμεῖς κάτι
τι, διότι εἶναι ἐντροπὴ ἡ μικρὰ μας νὰ
στερηθῇ ἐν μῆλον, αὐτὸς δὲ νὰ κατασπα-
τάλῃ τὸ χρῆμά του πίνει εἰς τὸ καπη-
λεῖον.»

Εἶναι λοιπὸν θαυμάσιος ὁ θεσμός τῶν
Σχολειακῶν Ταμειυτηρίων καὶ ἀξία πολ-
λῆς ἀναγνώσεως ἡ περὶ ἱδρυμάτων
τῆς προοδευτικότητος μελέτη
τοῦ κ. Κ. Χ. Βάμβα, διότι ὁ θεσμός τῶν
Σχολειακῶν Ταμειυτηρίων ἀποτελεῖ ἀνα-
πόσπαστον μέρος τῆς ἀνατροφῆς τῶν
παίδων.